

Mál nr. 260/2017
M og
vátryggingafélagið V v. slysatryggingar launþega hjá A.

Maður sem var að hreinsa snjó af tröppum rann til í hálku 25.10.2014

Gögn.

1. Málskot móttengið þ. 14.8.2017 ásamt fylgiskjölum nr. 1-4
2. Bréf V dags. 6.9.2017.

Málsatvik.

M var sem starfsmaður A að hreinsa snjó af tröppum þegar hann rann í hálku og datt aftur fyrir sig og varð fyrir meiðslum. Slyss M var tilkynnt til M 11.5.2017 og telur V að tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 hafi verið liðinn tjónstilkynning bars. M heldur því fram að svo hafi ekki verið þar sem hann hafi verið í áframhaldandi meðferð hjá lækni vegna afleiðinga slyssins 9.8.2016 þegar M var sendur í segulómun og hafi M ekki talið að hann hefði fullnægjandi upplýsingar um afleiðingar slyssins á þeim tíma og því ljóst að slyss M hafi verið tilkynnt áður en tilkynningarfrestur var liðinn. V hafnar bótaskyldu og segir að M hafi ekki tilkynnt slysið til félagsins fyrr en liðin voru 2 ár og 7 mánuðir frá tjónsatburðinum. V telur að M hafi verið fullljóst í síðasta lagi 3.9.2015 hverjar afleiðingar slyssins voru eða í síðasta lagi tveim vikum eftir það. V vísar til þess að segulómun sem M fór í 9.8.2016 hafi ekki leitt neitt nýtt í ljós varðandi liðan M og greining vegna slyssins hafi legið fyrir í september 2015, M hafi því haft upplýsingar um þau atvik sem krafa hans er reist á meira en ári áður en tjón hans var tilkynnt til V og tilkynningarfrestur hafi því verið liðinn sbr. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingasamninga.

Álit.

M leitaði ítrekað til lækna vegna slyssins sem hann varð fyrir 25.10.2014, fyrst á slysdegi. Ljóst er af læknisfræðilegum gögnum málsins að fullnægjandi greining á afleiðingum slyssins hafi ekki legið fyrir og í því skyni hafi M verið sendur í segulómun 9.8.2016, þar sem verið var að kanna hverjar væru afleiðingar slyssins. Þó segulómunin hafi ekki leitt neitt nýtt í ljós, þá verður því ekki slegið föstu miðað við læknisfræðileg gögn málsins, að M hafi mátt vita eða fengið fullnægjandi greiningu á varanlegum afleiðingum slyssins fyrr en eftir að hann fór í segulómunina 9.8.2016. Af framangreindu er ekki fallist á að tilkynning til V hafi borist eftir að tilkynningarfrestur 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga var liðinn og M á því rétt á bótum úr slysatryggingu launþega A hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysatryggingu launþega A hjá V
Reykjavík 17.10. 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.